

Olv.: Jób 38,1.8-11 – 2Kor 5,14-17– Mk 4,35-41

A vihar lecsendesítése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

A keresztyénység lelki magatartás, a Lélek kérdése. Gondolkodjunk el, milyen a mi keresztyén magatartásunk. A Lélekben. Ez azt jelenti, hogy az ember ráhagyatkozik az Istenre. Az ember Istenben bíz. Hisz az Istenben.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Ez a mai vasárnap azzal a kérdéssel fordul felénk, tudjuk-e mi szükséges ahhoz, hogy innen a túlsó partra átmehessünk. Mindenki innen a másik partra érkezik. Mi kell ahhoz, hogy ez a megérkezés szerencsés legyen? Vajon mi kell ahhoz, hogy az ember ezt az utat emberhez méltóan, Isten szándéka szerint tegye meg? Útról, életútról van szó, amely innen a túlsó partra vezet. A kérdést másképpen így lehet megközelíteni:

Hogyan juthat el az ember a félelemből az istenfélelembe?

Jézus tanítása szerint ez a sikeres túlpartra jutás csak istenfélelemmel lehetséges. Aki félelemben él, az igen nagy veszélyben forog. Aki félelemben, szorongatásban, bizonytalanságban él, az bármelyik pillanatban elmerülhet. Ahhoz, hogy mi ezt az utat Isten akarata szerint járjuk, istenfélelemre kell jutnunk.

A Szentírás-magyarázók sokat foglalkoznak ezzel a mai evangéliumi jelenettel. De arra a kérdésre semmi fajta választ nem kaptam: - Mit jelent az apostolok nagy félelme? - Nem akkor, amikor háborgott a tenger, hanem azt követően, amikor Jézus csendre intette a háborgó tengert. Azt olvastuk, hogy amikor minden elcsendesedett, amikor úgy tűnt, hogy megmenekülnek, akkor azt üzenté az evangélista: "Nagy félelem fogta el őket!" Nagyobb, mint amikor a veszélyt tapasztalták? Ez elgondolkodtató és Jézus kérdése is, amikor az apostolok zavara közepette ezt mondja nekik:

"Még mindig nem hisztek?"

Ez a még nagyobb félelem azért támadt a lelkükben, mert valamire rádöbbsen, valamit megsejtettek az ő helyzetükből. Az emberi lét kérdéseinek legfontosabbikát ismerték föl. Ebben a viharos helyzetben, az utazás közepette még mindig csak a veszélyre gondoltak. Még mindig nem jutottak el oda, hogy

Isten közelében biztonságban vannak!

A zavarnak ez az oka. A nagy félelemnek ez az oka, mert rádöbbsen kicsinységükre, rádöbbsen arra, hogy még mindig csak itt tartanak. Márpedig e nélkül a biztonság nélkül az ember nem haladhat az úton.

Testvérek!

Mindegyikünk életét a félelmek sokkal jobban meghatározzák, mint az Istenbe vetett bizalom. Túl fontos nekünk mindaz, ami történik velünk ebben az életben. Mintha e világi, földi életünkben keresztény létünk ellenére sem lennénk igazán keresztények. *A kereszténység az élet kérdése.*

Ez azt jelenti, hogy miképpen tartozunk Istenhez?

Rábízzuk magunkat az Istenre!

Ráhagyatkozunk egészen az Istenre!

Valójában ez a hit!

Ezért kérdezi Jézus: "Még mindig nem hisztek?" Még mindig itt tartotok?

Így jut el az ember a félelemből az istenfélelembe!

Az ember fölismeri,

hogy minden törekvése, minden programja ellenére

a maga erejéből képtelen biztonságot teremteni,

a maga erejéből képtelen megszabadulni a szorongásaitól, kételyeitől, félelmeitől.

Nagyon sajátos az emberi gondolkodás fejlődése. Az ószövetségi ember harcol egy **istenképért**. Az ókori világ kegyetlen világ. Az a világ is, amelybe Jézus megérkezett szeretetlen volt, telve kegyetlenséggel. Az a szemet-szemért, fogat-fogért világa volt. A keresztények indítottak először támadást ez ellen a felfogás ellen. Jézus a szeretet hírnökeként hirdette az új hírt, a jó hírt. Igyekezett lebontani a határokat az emberek között. Megszüntetni a korlátokat, amik az embereket egymástól elválasztják.

Az Ószövetség embere lelkében vívta a harcot egy másfajta istenképért. Egy olyan istenképért, amit az Isten nekik újra és újra megmutatott. Igaz, hogy csak nekik. Ez az Isten nem bosszúálló, ez az Isten nem haragvó. Ez az Isten jószándékú, irgalmas, megbocsátó, szeret. A zsidóknak volt egy tévedése, amikor azt gondolták, hogy ez csak nekik jár ki. Jézus erről a szintről vezet tovább bennünket. Az ember lelkében vívja a harcot Jézusért, a megváltóért, azért a hitért, hogy az ember hisz a megváltásban.

Jézus a szabadító, - mondhatjuk megváltó helyett, - aki megszabadít bennünket a szorongásainktól, ha hiszünk az Istenben. Ha rábízzuk magunkat az Istenre. Ha e világ minden gondja-baja közepette Hozzá tartozunk. Nem azt jelenti, hogy megszünteti a problémákat. Nem azt jelenti, hogy felfüggeszti a természet törvényeit. Vannak árvizek, vannak jégesők, vannak földrengések. Isten nem szünteti meg ezeket, de mindig velünk van, mindezek közepette is.

A kérdés az, hogy ezek közepette is Istenhez tartozunk-e? Meg tudjuk-e őrizni emberarcunkat? Jézus tanított bennünket. Az Igazság nagy ajándék, de ha csak könyvben marad, sokra nem megyünk vele. Nagyon fontos Jézus példája, de csak akkor, ha a nyomába lépünk, ha követjük. ***A Lélek*** az, akit Jézus megígért nekünk mint vigasztalót, mert szükségünk van erre a vigasztalásra. Nagyon sokszor kiderül, hogy nincs elég lelki erőnk a szerint a döntés szerint élni, hogy Istenhez tartozunk. El-el bizonytalanodunk a csapások miatt, az emberek gonoszkodása miatt, az emberi acsarkodások miatt. Ezért szükségünk van a Lélekre, hogy a betű ne betű maradjon csupán. A példa vonzó legyen és mozduljunk is. Képesek legyünk e szerint a hit szerint élni minden körülmények között.

Testvérek!

Nagyon fontos számunkra ez a mai üzenet. ***Az istenfélő ezt jelenti:*** mi tudjuk, Jézus nélkül semmik sem vagyunk igazából. Nem azt jelenti, hogy nem lehet tehetségünk és nem tudjuk azt kibontakoztatni. De az életünkben vannak olyan események, olyan történések, amikor a mi emberi jóakaratumk, jóra törekvésünk, a mi emberi szeretetünk önmagában kevés. Nem tudjuk megoldani az életünk problémáit egyedül. A hit ezt a kulcsot jelenti a számunkra.

A tudósok foglalkoztak az ember biztonságával. Miért fontos az ember számára a biztonság? Erre törekszünk, rengeteg próbálkozásunk van, miképpen biztosíthatjuk az életünket. Hogyan zárhatjuk ki a különböző csapásokat, a véletlen történéseket. Azt mondják a tudósok, hogy öt eleme van, ami szükséges ahhoz, hogy az ember emberhez méltó életet élhessen. Ennek a kutatásnak semmi köze nincs Istenhez és a kereszténységhez.

Ebből az öt elemből egy piramis épül föl. Első és legfontosabb: az ember testi-lelki egészsége. A második: egy erő, egy jobb erő. A harmadik: a kapcsolatok, különösen a család megőrző szerepe és ereje. A negyedik, hogy az ember elismerésben részesüljön. Ismerjék el az embert ember-voltában és a teljesítményét is. Az ötödik, nagyon lényeges és nagyon fontos: olyan körülményeket teremtsünk, ahol az ember kibontakoztathatja adottságait, tehetségét.

Megvalósítható ez? Lehet, hogy ezt megfogalmazták, még az is elfogadható, hogy őszinte emberi törekvések vannak mindezek biztosítására. De az ember újra meg újra rádöbben arra, hogy ezek teljesítése soha sem valósulhat meg, minden emberre vonatkoztatva pedig még inkább nem. Lehetetlen, mert bennünk van a rossz is.

Át akarunk jutni a túlsó partra. Átjutunk, mindenki átjut, de nem mindegy, hogyan járja ezt az utat az ember, míg oda eljut. Nem mindegy, hogy Isten segítségével emberhez méltó módon teszi meg ezt az utat. Hitünk arról szól, hogy

odaát egyetlen szempont számít: amit egymásért teszünk!

Az erkölcsi törvényeket is lesöpörhetik a hitetlenek. Nagyon sokszor meg is teszik ezt. Ezért hamis, amikor erkölcsről, erkölcsi válságról beszélnek a hitetlenek. De ki a hitetlen?

Istennél csak az számít, amit egymásért teszünk.
A rosszat azért kerüljük, mert útjában áll a jónak.
Ezt ne felejtjük el.

+ **A M E N** +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Imádkozzunk a gyerekekért. A keresztény iskolák legtöbbszörében ma van az évfáró. De ne csak a keresztény iskolákban tanuló gyerekekre gondoljunk, hanem minden gyereke. Legfőképpen azokra, akiknek nincs módjuk arra, hogy üdüljenek, hogy szüleikkel nagy nyaralásokra menjenek.

Fájdalmasan tapasztaljuk, hogy a máltai játszótéren egyre több gyerek jelenik meg. Már tavaly is jellemző volt, idén még inkább. Alig fejeződik be az iskola, úgy jönnek a gyerekek, mint nyaralásra. Reggel érkeznek és estig ott vannak. Figyelmeztetés ez. Nagyok a különbségek. Vannak gyerekek, akik több százezer forintos nyelvi táborokban

nyaralhatnak. Ezeknek a lehetősége felmérhetetlenül nagyobb, mint a többieké. Gondoljunk a mi gyerekeinkre. Ők is magyar gyerekek, akik a jövőt jelentik, csak éppen szegények.

Mi Atyánk...

Befejezés

Fogadjuk az Isten áldását. Gondoljunk arra az igazságra: - Amiben reménykedünk, azt a Te áldásoddal el is érjük.- Azokért is izgulunk és imádkozunk, akiknek jók a lehetőségei. A félő az, hogy ezek a családok és ezek a gyerekek nagyobb veszélyben vannak, mint a szegények, mert ők azt gondolják, hogy emberi módon biztosítható minden.

A szegények azért vannak veszélyben, mert szomorúak, esetleg irigykednek és talán még gyűlölködnék is. Néha erre is gondoljunk. Sok-sok ellentét és feszültség ilyenekből is támadhat. Igen nagy szükségünk lenne arra, hogy az Isten irgalma, az Istenbe vetett hitünk kiegyenlítse ezeket a nagy ellentéteket és fogékonyabbak legyünk egymás iránt, akár fölfelé nézünk, akár lefelé.

+ ***Á L D Á S*** +